

- 1947 / 1 - 98 / 99

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

22 JANVIER 1999

PROPOSITION DE LOI

**éliminant les discriminations entre
personnes mariées et cohabitants
non mariés en matière d'impôt des
personnes physiques**

(Déposée par M. Rik Daems)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Alors qu'autrefois, le terme «ménage» visait toujours des personnes mariées habitant ensemble avec ou sans enfant, son acception s'est considérablement élargie au fil des ans. Un nombre croissant de personnes optent en effet pour d'autres formes de vie commune. Des personnes non mariées cohabitent, des personnes mariées vivent séparées de fait ou avec un autre partenaire, des personnes de même sexe cohabitent, des isolés vivent avec des enfants, etc.

Or, le droit fiscal repose toujours essentiellement sur la forme classique de vie commune, à savoir deux personnes mariées l'une avec l'autre qui cohabitent et qui ont ou non des enfants qui vivent chez elles. Les règles qui s'appliquent à ces ménages diffèrent de celles qui sont applicables aux ménages de fait. Si elles sont, dans certains cas, plus avantageuses, ces règles leur sont en général défavorables.

(*) Cinquième session de la 49ème législature

- 1947 / 1 - 98 / 99

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

22 JANUARI 1999

WETSVOORSTEL

**tot wegwerking van de discriminaties
tussen gehuwden en ongehuwd
samenwonenden op het vlak van de
personenbelasting**

(Ingediend door de heer Rik Daems)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Daar waar het woord «gezin» vroeger steeds de betekenis had van samenwonende gehuwden met of zonder kinderen, heeft deze term door de jaren heen een veel ruimere betekenis gekregen. Meer en meer mensen kiezen immers voor andere vormen van samenleven. Niet-gehuwden wonen samen, gehuwden leven feitelijk gescheiden, gehuwden leven samen met een andere partner, personen van hetzelfde geslacht wonen samen, alleenstaanden wonen samen met kinderen, enz.

Het fiscaal recht is echter nog steeds hoofdzakelijk gesteund op de klassieke vorm van het samenleven, namelijk twee mensen die met elkaar gehuwd zijn, samenwonen en al dan niet kinderen hebben die bij hen wonen. Deze gezinnen worden onderworpen aan andere fiscale regels dan de feitelijke gezinnen; regels die in een aantal gevallen voordeliger, maar meestal nadeliger zijn.

(*) Vijfde zitting van de 49ste zittingsperiode

On peut prendre, comme unité imposable, soit l'individu, soit le ménage. En prenant l'individu comme unité fiscale, on met l'accent sur celui qui acquiert le revenu, alors qu'en prenant le ménage comme unité, on privilégie l'unité de consommation.

Le système fiscal belge est toujours largement dominé par le modèle de base traditionnel de la société et de ses composantes. Les principes qui sous-tendent l'impôt des personnes physiques s'inspirent en effet toujours fortement du modèle traditionnel du soutien de famille, bien que la plupart des ménages optent pour deux emplois et deux revenus.

Lors de la réforme fiscale de 1988, le législateur a dès lors maintenu le ménage en tant qu'entité de base, alors que le VLD préconisait déjà à l'époque de prendre l'individu comme entité de base.

Depuis, tout le monde s'accorde manifestement à estimer que la généralisation du nouveau modèle à deux emplois et deux revenus et la diversification des formes de vie commune nécessitent une adaptation du régime fiscal. Il est en effet inadmissible que les personnes mariées et les cohabitants soient encore traités aussi différemment sur le plan fiscal, cette inégalité de traitement n'étant plus du tout justifiée par la réalité sociale.

Le Code des impôts sur les revenus 1992 contient une série de dispositions qui ont pour effet de léser considérablement les personnes mariées par rapport aux cohabitants sur le plan du calcul de l'impôt des personnes physiques. Il convient toutefois de souligner qu'il contient également des dispositions favorables aux personnes mariées, comme le quotient conjugal et le régime fiscal du conjoint aidant.

La présente proposition de loi vise à étendre les avantages fiscaux dont bénéficient les cohabitants non mariés aux personnes mariées, sans pour autant porter atteinte aux avantages fiscaux dont bénéficient les personnes mariées par rapport aux cohabitants non mariés. Ainsi, les personnes mariées ne seront plus lésées par rapport aux cohabitants en matière d'impôt des personnes physiques et personne ne paiera davantage d'impôts après la réforme.

Als belastbare eenheid kan ofwel het individu, ofwel het gezin fungeren. Met het individu als belasting-eenheid wordt de «verdiener» van het inkomen benadrukt, terwijl met het gezin als eenheid de aandacht naar de consumptie-eenheid gaat.

Het Belgische fiscale systeem wordt nog steeds in grote mate gedomineerd door het traditionele basis-model van de maatschappij en haar onderdelen. Op het vlak van de personenbelasting blijft men immers nog sterk redeneren vanuit het traditionele kostwinnersmodel, niettegenstaande dat de meeste gezinnen kiezen voor en leven in het tweeбанen-twee-inkomensmodel.

Bij de fiscale hervorming van 1988 is de wetgever dan ook bij het gezin als basisentiteit gebleven, terwijl de VLD er toen reeds voor pleitte om het individu als basisentiteit te nemen.

Iedereen is het er intussen blijkbaar over eens dat de veralgemening van het nieuwe tweeбанen-twee-inkomensmodel en de diversificatie van de samenlevingsvormen noodzaken tot een aanpassing van het fiscale stelsel. Het is immers niet langer houdbaar dat gehuwden en samenwonenden op fiscaal vlak op fundamenteel verschillende wijze worden behandeld, als deze verschillende fiscale behandeling hoege-naamd niet meer te verantwoorden is vanuit een maatschappelijke realiteit.

In het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zijn een aantal bepalingen opgenomen die tot gevolg hebben dat op het vlak van de berekening van de personenbelasting, gehuwden aanzienlijk benadeeld worden in vergelijking met samenwonenden. Er dient echter opgemerkt te worden dat het wetboek ook bepalingen bevat in het voordeel van gehuwden. Voorbeelden hiervan zijn het huwelijksquotiënt en het fiscale stelsel van de medehelpende echtgenoot.

Dit wetsvoorstel strekt ertoe de fiscale voordelen van ongehuwd samenwonen ook toe te kennen aan gehuwden, zonder te raken aan de fiscale voordelen waarover gehuwden beschikken in vergelijking met de ongehuwd samenwonenden. Op die manier worden gehuwden op het vlak van de personenbelasting niet langer gediscrimineerd ten opzichte van de samenwonenden en betaalt niemand na de hervorming meer belastingen dan in de huidige situatie.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

Si des cohabitants possèdent une propriété en indivision, on applique la règle selon laquelle chaque propriétaire indivis doit déclarer sa part dans l'indivision. Chaque propriétaire dans l'indivision a toutefois droit à la déduction de la quotité du revenu cadastral indexé qui correspond à sa part dans la maison indivise.

Les revenus que les propriétaires mariés tirent d'un bien immobilier commun sont cumulés pour le calcul de l'impôt des personnes physiques. La déduction forfaitaire pour l'habitation propre n'est accordée qu'une seule fois. En principe, on applique la déduction pour habitation à la totalité du revenu cadastral intégral qui correspond au total des parts indivises.

Pour les cohabitants, ce cumul n'est toutefois pas opéré. Les cohabitants qui possèdent une maison en indivision ont dès lors tous deux droit à une double déduction de base pour habitation.

L'article 2 vise à accorder à chacun des conjoints, lorsqu'ils occupent ensemble une habitation, la déduction pour habitation à concurrence de la quotité qu'il détient dans l'habitation commune.

Art. 3

Seuls, les contribuables qui ne sont pas propriétaires d'une autre habitation que celle pour laquelle la déduction est demandée ont droit à une déduction d'intérêts complémentaire. Pour l'application de cette règle, les personnes mariées sont considérées comme un seul contribuable.

L'article 3 vise à ce que désormais les personnes mariées soient considérées comme des contribuables distincts pour l'application de la déduction d'intérêts complémentaire.

Art. 4

Lorsqu'une habitation est acquise par deux personnes ayant le statut d'isolé sur le plan fiscal, chaque propriétaire a droit séparément à une déduction d'intérêts complémentaire proportionnelle à sa part dans l'indivision, si et dans la mesure où, pour le propriétaire lui-même, il s'agit d'une habitation «unique». Dans ce cas, les plafonds légaux s'appliquent pour les deux propriétaires. Cela signifie que le plafond

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELLEN

Art. 2

Indien samenwonenden een eigendom bezitten in onverdeeldheid, geldt de regel dat iedere onverdeelde eigenaar zijn/haar gedeelte in de onverdeeldheid moet aangeven. Iedere eigenaar in de onverdeeldheid heeft echter recht op aftrek van het gedeelte van het geïndexeerde kadastraal inkomen dat met zijn/haar aandeel in het onverdeelde huis overeenstemt.

De inkomsten van gehuwde eigenaars in een gemeenschappelijk onroerend goed worden voor de personenbelasting samengevoegd. De forfaitaire aftrek voor de eigen woning wordt slechts éénmaal verleend. In beginsel gebeurt dit door de woningaftrek toe te passen op het volledige kadastraal inkomen dat overeenstemt met het totaal van de onverdeelde delen.

Bij samenwonenden vindt die samenvoeging echter niet plaats. Samenwonenden die een huis in onverdeeldheid bezitten, hebben dus beiden recht op een dubbele basisaftrek voor de woning.

Artikel 2 strekt ertoe, ingeval gehuwden samen een gemeenschappelijke woning betrekken, aan elke echtgenoot de woningaftrek toe te kennen voor het gedeelte van zijn/haar aandeel in de gemeenschappelijke woning.

Art. 3

Enkel belastingplichtigen die geen eigenaar zijn van een andere woning dan die waarvoor de aftrek wordt gevraagd, hebben recht op een bijkomende interestaftrek. Gehuwden worden voor de toepassing van deze regel als één enkele belastingplichtige aangemerkt.

Artikel 3 strekt ertoe gehuwden voortaan als afzonderlijke belastingplichtigen te beschouwen voor de toepassing van de bijkomende interestaftrek.

Art. 4

Wanneer een woning door twee fiscaal alleenstaanden wordt aangekocht, heeft elke eigenaar afzonderlijk recht op aanvullende aftrek van interesten in verhouding tot zijn aandeel in de onverdeeldheid, indien en voor zover het voor de eigenaar zelf om een «enige» woning gaat. In dat geval gelden de wettelijke maximum-grenzen voor beide eigenaars. Dit betekent dat de grens voor iedere eigenaar afzonderlijk wordt vast-

est fixé séparément pour chaque propriétaire en tenant compte du nombre d'enfants à charge. Le montant des intérêts est ensuite ramené à sa part dans l'indivision.

L'article 4 vise à appliquer une règle analogue aux personnes mariées en les considérant comme des contribuables distincts pour l'application de la déduction d'intérêts complémentaire.

Art. 5

Quel que soit le régime matrimonial, les revenus des conjoints autres que les revenus professionnels (c'est-à-dire les revenus de biens immobiliers et mobiliers et les revenus divers) sont cumulés avec les revenus professionnels de celui des conjoints qui en a le plus. Les revenus des enfants sont cumulés avec ceux des parents aussi longtemps que ces derniers ont la jouissance légale des revenus de leurs enfants. La cotisation est établie au nom des deux conjoints (art. 126 du CIR 1992).

Par ailleurs, aucune disposition ne permet de cumuler les revenus d'un homme et d'une femme formant un ménage de fait.

La progressivité du tarif d'imposition est une caractéristique importante de l'impôt des personnes physiques: plus le salaire est élevé, plus le taux d'imposition est élevé. Etant donné que les revenus des conjoints sont partiellement imposés globalement, il en résulte que l'impôt dû par un couple marié dont les deux conjoints travaillent est supérieur à l'impôt dû par deux isolés ayant ensemble un revenu équivalent à celui du couple marié.

L'article 5 vise à réaliser le décumul total des revenus immobiliers, mobiliers divers et professionnels des personnes mariées. Une quotité de 50% des revenus appartenant à la communauté conjugale, à l'exception des revenus professionnels, est attribuée à chacun des conjoints.

Art. 6

Pour le calcul de l'impôt, une quotité correspondant aux revenus professionnels du conjoint qui en a le moins est séparée du revenu imposable et le tarif d'imposition correspondant à chacune des parts est appliqué à la quotité ainsi séparée et au reste du revenu du ménage (art. 127 du CIR 1992).

L'article 6 prévoit que l'impôt sera calculé sur la part du revenu de chacun des conjoints pris séparément, part qui est fixée par application du décumul total prévu à l'article 5.

gesteld, rekening houdend met zijn kinderlast. Vervolgens wordt het bedrag van de interest herleid tot zijn aandeel in de onverdeeldheid.

Artikel 4 strekt ertoe een vergelijkbare regel van toepassing te maken voor gehuwden, door hen voor de toepassing van de bijkomende interestaftrek als afzonderlijke belastingplichtigen te beschouwen.

Art. 5

Ongeacht het huwelijksvermogensstelsel, worden de andere inkomsten dan de beroepsinkomsten (dit zijn de onroerende, de roerende en de diverse inkomsten) van echtgenoten samengevoegd met de beroepsinkomsten van de echtgenoot die het meest zulke inkomsten heeft. Inkomsten van kinderen worden bij de inkomsten van hun ouders gevoegd zolang deze laatsten daarvan het wettelijk genot hebben. De aanslag wordt op naam van beide echtgenoten gevestigd (art. 126 WIB 1992).

Anderzijds laat geen enkele bepaling toe om de inkomsten van een man en een vrouw die een feitelijk gezin vormen, samen te voegen.

Een belangrijk kenmerk van de personenbelasting is de progressiviteit van de tariefstructuur; hoe hoger het inkomen, hoe hoger de belastingschaal. Het gevolg hiervan is dat, aangezien het inkomen van echtgenoten gedeeltelijk samen wordt belast, de te betalen belasting door een gehuwd tweeverdienersgezin hoger zal liggen dan de belastingen van twee alleenstaanden die hetzelfde inkomen hebben als het gehuwde koppel.

Artikel 5 strekt ertoe voor de gehuwden een volledige decumul door te voeren van de onroerende, de roerende, de diverse en de beroepsinkomsten. Van de inkomsten die tot de huwelijksge-meenschap behoren, wordt aan elke echtgenoot een gedeelte van 50% toegewezen, met uitzondering van de beroepsinkomsten.

Art. 6

Voor de berekening van de belasting wordt van het belastbare inkomen een deel afgezonderd dat overeenstemt met de beroepsinkomsten van de echtgenoot die het minst zulke inkomsten heeft en wordt op het aldus afgezonderde inkomen en op het resterende gezinsinkomen het met elk inkomensdeel overeenstemmende belastingtarief toegepast (art. 127 WIB 1992).

Artikel 6 strekt ertoe de belasting te berekenen op het inkomensdeel van elke echtgenoot afzonderlijk, dat vastgesteld wordt door toepassing van de volledige decumul, zoals bepaald bij artikel 5.

Art. 7

Pour le calcul de l'impôt des personnes physiques, est exemptée une quotité du revenu déterminée comme suit:

1° pour un contribuable isolé, un montant de base de 165.000 francs (203.000 francs pour l'exercice d'imposition 1998);

2° pour chaque conjoint, un montant de base de 130.000 francs (160.000 francs pour l'exercice d'imposition 1998).

Cette quotité du revenu exemptée est majorée pour les enfants et personnes à charge et pour certaines situations spécifiques telles que le handicap, le mariage, la dissolution du mariage, etc.

Pour l'exercice d'imposition 1998, deux cohabitants non mariés bénéficient par conséquent chacun d'une quotité exemptée de 203.000 francs - étant donné qu'aux yeux du fisc, ils sont considérés comme des isolés - et deux cohabitants mariés bénéficient chacun d'une quotité du revenu exemptée de 160.000 francs.

Cet article vise à attribuer également à l'avenir à chaque conjoint une quotité exemptée d'impôt dont le montant de base est de 165.000 francs.

Art. 8

Cet article est le corollaire de la modification proposée à l'article 7.

Art. 9

Pour être considéré comme étant à charge, l'enfant ne peut pas bénéficier de ressources qui excèdent un montant déterminé. Le plafond varie selon que l'enfant est à charge d'un isolé ou d'une personne mariée. Les enfants des isolés peuvent encore être considérés comme étant à charge s'ils bénéficient de ressources qui, pour l'exercice d'imposition 1998, n'excèdent pas 110.000 francs, alors que, pour les enfants à charge de personnes mariées, le montant maximum n'est que de 74.000 francs.

L'article 9 vise à ne plus établir de distinction dans ce domaine entre personnes mariées et cohabitants et à fixer, dans les deux cas, le plafond des revenus à un montant de base de 90.000 francs.

Art. 10

Cet article découle de la modification que nous proposons d'apporter à l'article 9.

Art. 7

Voor de berekening van de personenbelasting wordt een belastingvrije som verleend, die als volgt wordt bepaald (art. 131 WIB 1992):

1° voor een alleenstaande belastingplichtige een basisbedrag van 165.000 frank (203.000 frank voor aanslagjaar 1998);

2° voor elke echtgenoot een basisbedrag van 130.000 frank (160.000 frank voor aanslagjaar 1998).

Deze belastingvrije som wordt verhoogd voor kinderen en andere personen ten laste en voor bepaalde specifieke situaties, zoals handicap, huwelijk, ontbinding van huwelijk, enz.

Bijgevolg genieten twee ongehuwd samenwonenden voor het aanslagjaar 1998 elk een belastingvrije som van 203.000 frank - aangezien zij voor de fiscus als twee alleenstaanden worden beschouwd - en genieten twee gehuwd samenwonenden elk een belastingvrije som van 160.000 frank.

Dit artikel strekt ertoe voortaan ook aan elke echtgenoot een belastingvrije som toe te kennen waarvan het basisbedrag 165.000 frank bedraagt.

Art. 8

Dit artikel is het gevolg van de wijziging voorgesteld in artikel 7.

Art. 9

Om als kind ten laste te worden aangemerkt mag het kind geen bestaansmiddelen hebben die een bepaald bedrag overtreffen. Het maximumbedrag verschilt naar gelang het kind ten laste is van een alleenstaande dan wel van een gehuwde. Kinderen van alleenstaanden worden nog als ten laste beschouwd wanneer zij bestaansmiddelen hebben die voor het aanslagjaar 1998 niet hoger zijn dan 110.000 frank, terwijl het maximum voor kinderen ten laste van gehuwden slechts 74.000 frank bedraagt.

Artikel 9 strekt ertoe op dit vlak niet langer een onderscheid te maken tussen gehuwden en samenwonenden en het maximale inkomensbedrag in beide gevallen vast te stellen op een basis-bedrag van 90.000 frank.

Art. 10

Dit artikel is het gevolg van de wijziging voorgesteld in artikel 9.

Art. 11

Nous proposons de porter le montant maximum des revenus pour les enfants considérés comme handicapés à charge de personnes mariées à 120.000 francs, à l'instar de ce qui prévaut actuellement en ce qui concerne les isolés.

Art. 12

Les revenus de remplacement bénéficient d'une réduction d'impôt qui dépend, dans la pratique, du régime fiscal du contribuable et de la nature du revenu de remplacement. La réduction d'impôt est par ailleurs progressivement réduite suivant l'importance du revenu (art. 146 et suivants du CIR 1992).

Lorsque le revenu se compose exclusivement de pensions ou d'autres revenus de remplacement, la réduction d'impôt s'élève à:

- 54.240 francs (exercice d'imposition 1998: 59.653 francs) pour un contribuable isolé;

- 63.332 francs (exercice d'imposition 1998: 69.653 francs) pour les deux conjoints.

Lorsque le revenu se compose exclusivement de prépensions ancien régime, la réduction d'impôt s'élève à:

- 98.214 francs (exercice d'imposition 1998: 108.016 francs) pour un contribuable isolé;

- 107.307 francs (exercice d'imposition 1998: 118.016 francs) pour les deux conjoints.

Lorsque le revenu se compose exclusivement d'indemnités légales d'assurance en cas de maladie ou d'invalidité, la réduction d'impôt s'élève à:

- 69.626 francs (exercice d'imposition 1998: 76.575 francs) pour un contribuable isolé;

- 78.719 francs (exercice d'imposition 1998: 86.575 francs) pour les deux conjoints.

Le fait que les personnes mariées ayant deux revenus de remplacement ne bénéficient qu'une seule fois de la réduction crée une discrimination importante entre ces contribuables et les cohabitants ayant deux revenus de remplacement, qui bénéficient actuellement deux fois de la réduction d'impôt.

L'article 12 vise à accorder désormais à chacun des conjoints la réduction d'impôt accordée, dans l'état actuel de la législation, au contribuable isolé.

Art. 11

Net zoals dit momenteel voor alleenstaanden het geval is, wordt voorgesteld om voor als gehandicapt aangemerkte kinderen ten laste van gehuwden, het maximale inkomensbedrag te verhogen tot 120.000 frank.

Art. 12

Voor de vervangingsinkomens wordt een belastingvermindering toegekend, die in de praktijk afhangt van de eigenlijke belastingregeling van de belastingplichtige en de aard van het vervangingsinkomen. De belastingvermindering wordt vervolgens afgebouwd naar gelang de hoogte van het inkomen (art. 146 e.v. WIB 1992).

Als het inkomen uitsluitend uit pensioenen of andere vervangingsinkomens bestaat, bedraagt de belastingvermindering:

- 54.240 frank (aanslagjaar 1998: 59.653 frank) voor een alleenstaande belastingplichtige;

- 63.332 frank (aanslagjaar 1998: 69.653 frank) voor echtgenoten samen.

Als het inkomen uitsluitend uit brugpensioenen oud stelsel bestaat, bedraagt de belastingvermindering:

- 98.214 frank (aanslagjaar 1998: 108.016 frank) voor een alleenstaande belastingplichtige;

- 107.307 frank (aanslagjaar 1998: 118.016 frank) voor echtgenoten samen.

Als het inkomen uitsluitend uit wettelijke ziekten en invaliditeitsuitkeringen bestaat, bedraagt de belastingvermindering:

- 69.626 frank (aanslagjaar 1998: 76.575 frank) voor een alleenstaande belastingplichtige;

- 78.719 frank (aanslagjaar 1998: 86.575 frank) voor de echtgenoten samen.

Daar de vermindering bij gehuwden met twee vervangingsinkomens slechts éénmaal wordt verleend, bestaat er een grote discriminatie tussen die belastingplichtigen en de samenwonenden met twee vervangingsinkomens, die thans tweemaal de belastingvermindering genieten.

Artikel 12 strekt ertoe de belastingvermindering die volgens de huidige stand van de wetgeving wordt toegekend aan een alleenstaande belastingplichtige, voortaan toe te kennen aan elk van de echtgenoten.

Art. 13

Cet article est le corollaire de l'article 12.

Art. 14

En vertu de l'article 155 du CIR 1992, les revenus exonérés en vertu de conventions internationales préventives de la double imposition sont pris en considération pour la détermination de l'impôt, mais celui-ci est réduit proportionnellement à la partie des revenus exonérés dans le total des revenus. De la sorte, les revenus des personnes mariées sont cumulés pour déterminer le total des revenus, contrairement aux revenus des cohabitants.

L'article 14 vise à prévoir que pour l'application de la disposition précitée, seuls les revenus du conjoint ayant acquis les revenus exonérés seront pris en compte.

Art. 15

Une dette fiscale est recouvrée par fisc sur la base de la déclaration de revenus. Lorsque l'impôt n'est pas payé, la procédure de recouvrement est plus favorable aux cohabitants qu'aux personnes mariées. Dans le cas de personnes mariées, le fisc peut recouvrer les impôts dus sur les biens propres et sur les biens communs des deux conjoints. Cela signifie dans ce cas que même s'il n'est dû que par un seul des conjoints, l'impôt peut être recouvré sur le patrimoine de l'autre conjoint. S'agissant de cohabitants, la dette fiscale ne peut être recouvrée que sur le patrimoine du partenaire qui doit l'impôt.

L'article 15 dispose que tout impôt afférent aux revenus propres d'un conjoint ainsi que le précompte enrôlé au nom de ce conjoint ne peuvent être recouverts que sur les biens propres de ce conjoint et sur la moitié des biens communs des deux conjoints.

Art. 16

Conformément à cet article, les dispositions de la présente loi seront exécutées à mesure que l'on disposera de la marge budgétaire nécessaire et pour autant que les engagements budgétaires que la Belgique a pris ou est encore appelée à prendre envers des institutions internationales ou supranationales ne soient pas remis en cause.

Art. 13

Dit artikel is het gevolg van het bepaalde in artikel 12.

Art. 14

Luidens artikel 155 van het WIB 1992 komen inkomsten die krachtens internationale verdragen ter voorkoming van dubbele belasting zijn vrijgesteld in aanmerking voor het bepalen van de belasting, maar wordt deze verminderd naar de verhouding tussen de inkomsten die zijn vrijgesteld en het geheel van de inkomsten. Voor gehuwden worden de inkomsten aldus samengevoegd voor het bepalen van het geheel van de inkomsten, wat niet het geval is voor de samenwonenden.

Artikel 14 strekt ertoe bij de toepassing van deze regeling uitsluitend rekening te houden met de inkomsten van de echtgenoot die de vrijgestelde inkomsten heeft verworven.

Art. 15

Een belastingschuld wordt door de belastingdienst ingevorderd op grond van de belastingaangifte. Bij niet-betaling is de invorderingsprocedure voor de samenwonenden gunstiger dan voor gehuwden. Bij gehuwden mag de belastingdienst de verschuldigde belastingen verhalen op de eigen en op de gemeenschappelijke goederen van beide echtgenoten. Dit houdt in dat een belastingschuld bij gehuwden, ook al is de schuld van één van beiden, verhaalbaar is op het vermogen van de andere echtgenoot. Bij samenwonenden kan de belastingschuld enkel worden verhaald op het vermogen van de partner ten laste van wie de belastingschuld is ontstaan.

Artikel 15 heeft tot gevolg dat elke belasting in verband met de onderscheiden inkomsten van een echtgenoot alsook de voorheffing ingekohierd op naam van deze echtgenoot, slechts kan worden vervolgd op de eigen goederen van deze echtgenoot en op de helft van de gemeenschappelijke goederen van beide echtgenoten.

Art. 16

Dit artikel heeft tot gevolg dat de bepalingen van onderhavige wet zullen worden uitgevoerd naarmate de noodzakelijke budgettaire ruimte beschikbaar wordt en voor zover de budgettaire engagementen die België tegenover internationale of supranationale instellingen heeft aangegaan of nog zal aangaan niet in het gedrang komen.

R. DAEMS

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 16 du Code des impôts sur les revenus 1992 est complété par un § 6, libellé comme suit:

«§ 6. Lorsque des personnes mariées occupent ensemble une habitation commune, chacun des conjoints a droit à la déduction pour habitation à concurrence de la quotité qu'il détient dans l'habitation commune.»

Art. 3

L'article 115 du même Code, modifié par les lois du 28 décembre 1992, du 6 juillet 1994 et du 20 décembre 1995, est complété par l'alinéa suivant:

«Pour l'application du présent article, les personnes mariées sont considérées comme des contribuables distincts.»

Art. 4

L'article 116 du même Code, modifié par les lois du 28 juillet 1992 et du 28 décembre 1992, est complété par l'alinéa suivant:

«Pour l'application du présent article, les personnes mariées sont considérées comme des contribuables distincts.»

Art. 5

L'article 126 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 126. — Quel que soit le régime matrimonial, les revenus de biens immobiliers, les revenus de capitaux et biens mobiliers, les revenus professionnels et les revenus divers des conjoints sont cumulés au nom du conjoint qui les a acquis.

Une quotité de 50% des revenus appartenant à la communauté conjugale, à l'exception des revenus professionnels, est attribuée à chacun des conjoints.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 16 van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992 wordt aangevuld met een § 6, luidende:

«§ 6. Ingeval gehuwden samen een gemeenschappelijke woning betrekken, heeft elke echtgenoot recht op de woningaftrek voor het gedeelte van zijn aandeel in de gemeenschappelijke woning.»

Art. 3

Artikel 115 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 28 december 1992, 6 juli 1994 en 20 december 1995, wordt aangevuld met het volgende lid:

«Voor de toepassing van dit artikel worden gehuwden als afzonderlijke belastingplichtigen aangemerkt.»

Art. 4

Artikel 116 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 28 juli 1992 en 28 december 1992, wordt aangevuld met het volgende lid:

«Voor de toepassing van dit artikel worden gehuwden als afzonderlijke belastingplichtigen aangemerkt.»

Art. 5

Artikel 126 van hetzelfde wetboek wordt vervangen als volgt :

«Art. 126. — Ongeacht het huwelijksvermogensstelsel, worden de inkomsten van onroerende goederen, de inkomsten van roerende goederen en kapitaal, de beroepsinkomsten en de diverse inkomsten van echtgenoten samengevoegd op naam van de echtgenoot die ze verworven heeft.

Van de inkomsten die tot de huwelijksgemeenschap behoren, met uitzondering van de beroepsinkomsten, wordt aan elke echtgenoot een gedeelte van 50% toegewezen.

Une quotité de 50% des revenus des enfants est attribuée à chacun des parents aussi longtemps que ces derniers ont la jouissance légale des revenus de leurs enfants.

La cotisation est établie au nom des deux conjoints.».

Art. 6

L'article 127 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 127. — Pour le calcul de l'impôt, le tarif d'imposition correspondant est appliqué à chacune des parts du revenu des conjoints, au sens de l'article 126.».

Art. 7

L'article 131 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 131. — Pour le calcul de l'impôt, est exemptée, pour chaque contribuable, une quotité dont le montant de base est de 165.000 francs.».

Art. 8

A l'article 134 du même Code sont apportées les modifications suivantes:

A) dans l'alinéa 1er, les mots «130.000 francs» sont remplacés par les mots «165.000 francs»;

B) dans l'alinéa 2, les mots «les revenus professionnels les plus élevés.» sont remplacés par les mots «la part du revenu la plus élevée.».

Art. 9

Dans l'article 136 du même Code, les mots «60.000 francs» sont remplacés par les mots «90.000 francs».

Art. 10

Dans l'article 140, alinéa 2, du même Code, les mots «60.000 francs» sont chaque fois remplacés par les mots «90.000 francs».

Art. 11

L'article 141 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

Van de inkomsten van kinderen wordt aan elke ouder een gedeelte van 50% toegewezen, zolang de ouders het wettelijk genot daarvan hebben.

De aanslag wordt op naam van beide echtgenoten gevestigd.».

Art. 6

Artikel 127 van hetzelfde wetboek wordt vervangen als volgt :

«Art. 127. — Voor de berekening van de belasting wordt op elk inkomensdeel van de echtgenoten, zoals bepaald in artikel 126, het overeenstemmende belastingtarief toegepast.».

Art. 7

Artikel 131 van hetzelfde wetboek wordt vervangen als volgt :

«Art. 131. — Voor de berekening van de belasting wordt aan elke belastingplichtige een belastingvrije som verleend waarvan het basisbedrag 165.000 frank bedraagt.».

Art. 8

In artikel 134 van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) in het eerste lid worden de woorden «130.000 frank» vervangen door de woorden «165.000 frank»;

B) in het tweede lid wordt het woord «beroepsinkomen» vervangen door het woord «inkomensdeel».

Art. 9

In artikel 136 van hetzelfde wetboek worden de woorden «60.000 frank» vervangen door de woorden «90.000 frank».

Art. 10

In artikel 140, tweede lid, van hetzelfde wetboek worden de woorden «60.000 frank» telkens vervangen door de woorden «90.000 frank».

Art. 11

Artikel 141 van hetzelfde wetboek wordt vervangen als volgt :

«Art. 141. — Les montants de 90.000 francs visés aux articles 136 et 140 sont portés à 120.000 francs pour les enfants considérés comme handicapés.»

Art. 12

A l'article 147 du même Code, remplacé par la loi du 30 mars 1994, sont apportées les modifications suivantes:

A) au point 1°, premier tiret, les mots «pour un contribuable isolé» sont remplacés par les mots «par contribuable»;

B) le point 1°, second tiret, est abrogé;

C) au point 3°, premier tiret, les mots «pour un contribuable isolé» sont remplacés par les mots «par contribuable»;

D) le point 3°, second tiret, est abrogé;

E) au point 7°, premier tiret, les mots «pour un contribuable isolé» sont remplacés par les mots «par contribuable»;

F) le point 7°, second tiret, est abrogé.

Art. 13

L'article 150 du même Code est abrogé.

Art. 14

L'article 155 du même Code est complété comme suit : «du contribuable concerné».

Art. 15

L'article 394 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 394. — Tout 'impôt afférent aux revenus propres d'un conjoint ainsi que le précompte enrôlé au nom de ce conjoint ne peuvent, quel que soit le régime matrimonial, être recouverts que sur les biens propres de ce conjoint et sur la moitié des biens communs des deux conjoints.»

«Art. 141. — De in de artikelen 136 en 140 vermelde bedragen van 90.000 frank worden gebracht op 120.000 frank voor kinderen die als gehandicapt worden aangemerkt.»

Art. 12

In artikel 147 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 30 maart 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) in punt 1°, eerste gedachtestreepje, worden de woorden «voor een alleenstaande» vervangen door het woord «per»;

B) punt 1°, tweede gedachtestreepje, wordt opgeheven;

C) in punt 3°, eerste gedachtestreepje, worden de woorden «voor een alleenstaande» vervangen door het woord «per»;

D) punt 3°, tweede gedachtestreepje, wordt opgeheven;

E) in punt 7°, eerste gedachtestreepje, worden de woorden «voor een alleenstaande» vervangen door het woord «per»;

F) punt 7°, tweede gedachtestreepje, wordt opgeheven.

Art. 13

Artikel 150 van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

Art. 14

Artikel 155 van hetzelfde wetboek wordt aangevuld als volgt: «van de betrokken belastingplichtige».

Art. 15

Artikel 394 van hetzelfde wetboek wordt vervangen als volgt :

«Art. 394. — Elke belasting in verband met de onderscheiden inkomsten van een echtgenoot alsook de voorheffing ingekohierd op naam van deze echtgenoot, mag ongeacht het aangenomen huwelijksvermogensstelsel slechts worden vervolgd op de eigen goederen van deze echtgenoot en op de helft van de gemeenschappelijke goederen van beide echtgenoten.»

Art. 16

Lors de chaque établissement du budget et de chaque contrôle budgétaire, la part du solde primaire du budget de l'Etat qui dépasse 6% du produit intérieur brut est affectée prioritairement à l'exécution successive des articles 5 et 6, 7 et 8, 9, 10 et 11, 12 et 13, 2, 3 et 4, 14 et 15 de la présente loi.

3 juillet 1998.

Artikel 16

Bij iedere begrotingsopmaak of -controle wordt het gedeelte van het primaire overheidssaldo dat 6% van het bruto binnenlands product overschrijdt, prioritair aangewend voor de uitvoering van achtereenvolgens de artikelen 5 en 6, 7 en 8, 9, 10 en 11, 12 en 13, 2, 3 en 4, 14 en 15 van deze wet.

3 juli 1998

R. DAEMS